

רודיארד קיפלינג

המורשת

אבות-זקנינו בעתם,
בעדנים פוֹרְחִים,
הניחו לנו מורשתם
סמוכים ובטוחים
שאנו, בני אונם המת,
זכותנו לא רבה,
נהיה כמותם בבוא העת
לבני הדור הבא.

מאות שנים בנו כלם
למען לא נמוט
חומות מולן פּרַע עולם,
מגדלורים של הוד.
אך גם בהתנשאם לבנות
מלכות רבת-שנים,
ידעו כי סוד כחם אינו
טמון באבנים.

תשוקת הנער, עז גברות,
עצת ישיש נבון,
הפל נהנו בגדיבות
מבלי עשות חשבון.
לא רק צאנם ויוניהם,
לא קמץ מהונם –
נפשם, נפשות יקיריהם,
היו לקרבנם.

מְבַלֵּי שְׂחַר תְּשׁוּאוֹת הַמוֹן
אוּ גְמוּל עַל הַעֲמָל
נִשְׂאוּ בְעַל שְׂאִין עֲמוּ
מָאוּם, מְלַבֵּד מִשְׁקָל.
לְכֵן זְכִינוּ בְּחֵירוֹת,
לְכֵן אָנוּ עוֹמְדִים
מְבַלֵּי לְחֵשֶׁשׁ, בִּיהִירוֹת,
בְּאַרְץ מַחְמְדִים.

עַל כֵּן אֵל תִּמְהַר לְקַבֵּל:
"הַכְּבִידוּ מִשְׂאֵם,"
וְאַל תִּחְלַם שְׁלֹא יִפֹּל
בְּעוֹד אַתָּה נֹרֵדִים.
הִיא בְּהִירָה וַיִּקְרָה:
מוֹרְשֵׁת זְכוֹת אָבוֹת.
נִצָּא מוֹלָה קָרְבָן עוֹלָה:
לְבַנְנוּ בְּכָבוֹד.

(מאנגלית: יותם בנשלום)